

## Mál nr. 21/2002

### M og Vátryggingafélagið X v/sjúkdómatryggingar

#### Ágreiningur um bótaskyldu vegna sjúkdómatryggingar, tjónsdagur er í janúar 2001.

##### Gögn.

1. Málskot móttakið 25.01. 2002, ásamt fylgiskjölum merktum nr. 1 – 18 þ. á m. umsókn um sjúkdómatryggingu, læknisvottorð, vátryggingarskilmálar.
2. Bréf vátryggingafélagsins til nefndarinnar, dags. 07.02. 2002.
3. Niðurstaða Tjónanefndar vátryggingarfélaganna nr. 832/2001.

##### Málsatvik.

Fyrirliggjandi gögn upplýsa um aðdraganda máls þessa og afstöðu aðila. Þá umfjöllun er óþarft að geta ítarlega í þessari samantekt.

Málskotsaðilinn (M) lætur þess getið að vátryggingafélagið hafi hafnað að greiða vátryggingabætur vegna alvarlegs hjartasjúkdóms sem greindist í janúar 2001 og varð til þess að M þurfti að fara í hjartaaðgerð vorið 2001. Vátryggingin var tekin á árinu 2000, umsókn er dags. 28.08. 2000.

M telur að hann hafi ekki vanrækt upplýsingaskyldu sína skv. 6. gr. laga um vátryggingarsamninga nr. 20/1954, fremur eigi 7. gr. sömu laga við og að alveg sé ljóst að háttsemi hans falli ekki undir stórkostlegt gáleysi. M kveðst hafa verið í góðri trú “enda tryggingaráðgjafinn starfandi í þeim banka sem tjónþoli var þjónustufulltrúi í á þeim tíma er tryggingarnar voru keyptar sem liður í heildarendursloðun á tryggingum fjölskyldunnar. Það hefði verið eðlileg vinnubrögð hjá tryggingaráðgjafanum að fara vel yfir spurningalista um heilsufar og að aflað væri gagna frá læknum, en eins og sést á umsókninni spurði tryggingaráðgjafinn ekki einu sinni um hver væri heimilislæknir tjónþola.” M vísar og til 36. gr. samningalaga liði a-e. Hann telur að “tjónþoli megi treysta á tryggingaráðgjafann sem fagmann í tryggingasölu.” Hann telur að túlka beri allan vafa tjónþola í hag “vegna þess hvernig þessi samningur var kynntur tjónþola.

Vátryggingafélagið hafnar bótakröfu vegna ónógra upplýsinga við tryggingatöku. Félagið ber fyrir sig 6. gr. laga um vátryggingarsamninga. Í umsókn um sjúkdómatryggingu hafi öllum spurningum um hvort umsækjandi hafi farið í læknisrannsóknir eða verið undir lækniseftirliti verið svarað neitandi sbr. svör við spurningum 6.4, 6.6.a, og 6.6.d. Við gagnaöflun hafi annað komið í ljós, sem rakið er nánar í bréfi félagsins til nefndarinnar, dags. 07.02. 2002. Félagið kveðst því ekki hafa fengið tækifæri til þess við tryggingartökuna að meta þau gögn sem þá lágu fyrir um heilsufar umsækjanda. Samkvæmt vinnureglum félagsins hefði það ekki samþykkt töku sjúkdómatryggingar ef réttar upplýsingar hefðu legið fyrir. Félagið telur að svör M hafi reynst ófullnægjandi til þess að það gæti með réttu áhættumetið samninginn, “þar sem í engu var greint frá læknisrannsóknum eða eftirliti 1998 og 1999, og félagið því ekki í aðstöðu til þess að afla gagna um niðurstöður sem lágu fyrir.”

##### Álit.

Mikilvægt er við töku vátrygginga að umsækjandinn veiti félaginu réttar upplýsingar og að engu sé haldið eftir sem ætla má að skipti máli. Umsækjandinn verður hverju sinni að fara ítarlega yfir þær spurningar sem fram koma í vátryggingaumsókn og svara þeim ítarlega, eftir atvikum hverju sinni. Lög um vátryggingarsamninga gera kröfu til þess að vátryggingartaki haldi ekki eftir upplýsingum sem máli skipta. Mikilvægt er að vátryggingafélagið geti áhættumetið þá vátryggingu sem um er að ræða. Þetta á ekki hvað síst við um líf- og sjúkdómatryggingar sem alla jafnan eru til langs tíma.

Í 1. mgr. 6. gr. laga um váttryggingarsamninga er þess getið að hafi váttryggingartaki gefið rangar upplýsingar, en öðruvísi stendur á en segir í 4. og 5. gr. sömu laga, er félagið laust mála ef ætla má að það hefði ekki tekið á sig váttrygginguna hefði það haft rétta vitneskju um málavexti.

Þegar tekið er mið af fyrirbyggjandi gögnum telur nefndin að umsækjandinn (M) hafi veitt félaginu rangar upplýsingar í váttryggingaumsókn sinni. Nefndin telur að umrædd 6. gr. laga um váttryggingarsamninga eigi við í máli þessu.

Með vísan til framanritaðs hefur M ekki sýnt fram á að höfnun váttryggngafélagsins á greiðslu bóta samrýmist ekki 6. gr. laga um váttryggingarsamninga og vinnureglum félagsins. Bótaskylda er því ekki fyrir hendi.

**Niðurstaða.**

Bótaskylda er ekki fyrir hendi.

Reykjavík 26. febrúar 2002

Rúnar Guðmundsson hdl.

Ingvar Sveinbjörnsson hrl.

Jón Magnússon hrl.